

Sta.Cecilia, St. Jeroni – Monestir de Montserrat

19 de gener de 2011

Integrants: Ricard Caussa, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Josep Roca, Jaume Ventura i Salvador Vilà

Distància: projectada 14'66 Km. amb altures 14'97 Km. Temps 5'52 h

Desnivells: total 605 m. Amb altures 718 m. Cotxe: 68 Km. Josep Oranias-Salvador Vilà

Ens trobem al Ramassar a les 7 del matí. Avui anem al Montserrat. Marxem cap a Palou on recollim en Jaume Ventura i anem a agafar la AP-7 i d'allà volem sortir a Martorell per la A-2 al Bruc i des d'allà cap al Monestir de Santa Cecília on aparquem. Cal dir que un cotxe a Martorell ha pres la sortida equivocada i li ha calgut recular a Gelida per prendre la sortida correcta. Aparquem i comencem a caminar a les 8 i $\frac{1}{4}$ al davant del Monestir de Santa Cecília. Aviat prenem un GR. El GR-4 i el GR-172 segueixen el

mateix recorregut i s'anomena el camí de l'Arrel. Aquest sender segueix l'orografia i contínuament puja i baixa segons el terreny i les seves canals. Travessem la raconada de la canal del Moro. Creuem la canal del Arinjols. Seguim per sota la paret dels Diables i contornem les roques de Sant Antoni. Passem per sota del Cavall Bernat i travessem el canal del Cavall. Travessem pel costat d'una porta i arribem al Pla de la Trinitat (sota mateix de l'ermita d'aquest nom). Fem una parada al mirador dels Ermitans, on contemplem el monestir de Montserrat. Arribem a la plaça de Santa Anna, on decidim pujar a Sant Jeroni. Aquí en Ricard Caussa i en Josep Oranias ens deixen per baixar directes al monestir de Montserrat on els retrobarem a la tornada. Prenem en camí vell de Sant Jeroni, que ens porta al Pla dels Ocells i seguim pel Pla dels Escurçons. Mentre pugem he sentit el crit de *vamos muchachos* que m'ha fet recordar l'època militar. Arribem a Sant Jeroni a les 11 tocases on parem a esmorzar. Mentre ens sorprèn una companyia militar, composta per un centenar, armada amb fusells metralladors a les mans, que en fila índia, fa una marxa fins al pic de Sant Jeroni. Esperem que baixin i ens informen que són del quarter del Bruc de Barcelona. La companyia està formada per nombrosos sud-americans, també alguns catalans i una noia. Ens adonem que no els

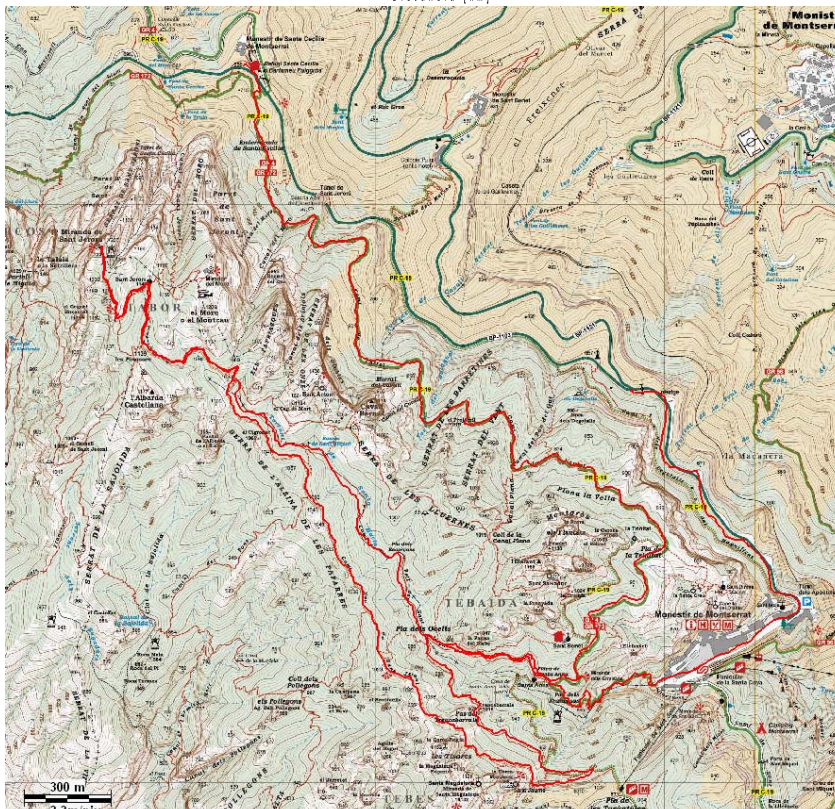
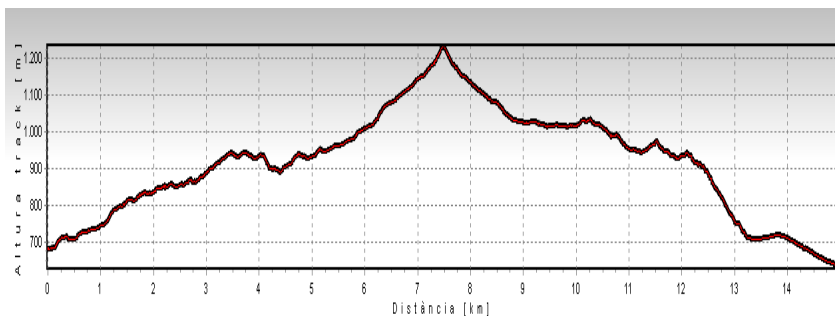

hem fotografiat. Després decidim pujar al pic de Sant Jeroni (1237 m), on hi arribem a les 11'40 h. El dia, encara que emboirat, ens permet contemplar el paisatge. De tornada agafem el camí nou de sant Jeroni, que ens porta al funicular de sant Joan. Busquem un camí de baixada. Abans del Pla de les Taràntules trobem una camí de baixada, molt correcte, que agafem. És l'inici del PR C-19, que aviat abandonem equivocadament. Passem pel pas del Trencarrabals, sota mateix de l'agulla d'aquest mateix nom. Passem pel seu coll amb certa dificultat al baixar. Seguim cap al pla del Ocells on tornarem a fer el camí fins a la plaça de santa Anna, on seguirem pel pas del Francesos, baixant per aquelles matadores escales, fins al monestir.

Només a l'arribar retrobem els companys. Ens informen que en Josep Oranias ha pogut parlar amb al seu parent dom Ramon Oranias i en Ricard s'ha trobat amb la Maria Mundet, l'Anna M. Escarmís i la Dolors Illa de Granollers. Una mica més avall trobem al voltant de les 2 del migdia a l'Ismael Porcar i en Josep Carbonell que han volgut acompanyar-nos a l'àpat del dinar. Amb el seu vehicle van a buscar els altres dos cotxes i ens retrobem a l'inici de l'aparcament. Anem a dinar a Cal Xico del Bruc. Al voltant de la taula compartim una bona vetllada on l'Ismael Porcar, molt recuperat, aprofita per convidar-nos amb cava per celebrar el seu 57 aniversari i en Joan Corbera ens obsequia

amb formatges de Surp i xocolatines suïsses per rememorar el seu 69 aniversari. Decidim que la propera setmana anirem el dimecres al Puigsacalm pel coll de Bracons. Sortirem a les 7 dels Gorcs.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Joan Corbera

